

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984760000/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

med besvær, for kræberne går bagvendt i bange stunder. Fruen havde det værst, hun vogtede på hver ladning, der bragtes ind ved hjælp af et redskab, som var en mellemting mellem ske og gaffel; den havde skovlet meget dypelse ind i sin tid.

Mon det var nok kogt? Mon forsken havde været lidt for stor? Mon sennoppen var stærk nok? Den rev hende selv i næsen, men det gjorde jo ikke noget. Hun tørrede en sennopstare af imellem og spiste forknyt, som et menneske, der har hørt et forfærdeligt torden-skrald og ikke ved, om der snart kommer et til.

Det mindskede rask på torskehødet. Fingrene måtte til, de mange små ben blev dyppede og sugede, og så kom turen til bukserne, der masedes ud i sovsen til en rødlig vælling. Faer ligesom så efter noget, og det gav et sæt i fru. Lever? Et hoved til? Mer sovs? Hun måtte rejse sig op for at se ned i sovsekanden.

»Der er nok, moer,« mældte lille Karl, der sad oppe ved siden af faer.

Derved fik fru. også mod til at sige noget. »Smager det, faer? Karl, spør, om det smager faer.« Hvad vilde det ikke være for en oprejsning, om det nu smagte!

»Smager det godt, faer?« spurte Karl.

Laur. svarede med en ubestemt lyd gennem næsen; munden var optæt.

Da fik fru. et anfald af retfærdighedsfølelse. En kone er sjældent så meget slave, at hun ikke føler sin stilling som en tref, og den torsk smagte nu godt, hun havde vel også nok selv nogen forstand på mad. Og desuden handelen i formiddags!

»Jeg havde ventet at se dig i sådan et strående humør til middag,« sa hun med anstrængt lystighed, som et menneske, der blir underkastet en mildere tortur og søger at opfatte det som spøg. »Jeg troede, du skulde rigtig komme ind og sidde og le og snakke og være glad over